

Slujba biblică, apostolică și profetică

Predica nr. 17 – 2011

Ewald Frank

Dragi prieteni, frați și surori în Hristos sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Ne adresăm oamenilor de pe toate continentele și eu cred că voi ne puteți urmări în țara voastră atunci când împărtășim Cuvântul lui Dumnezeu cu voi.

Iubiților, așa cum o spunem întotdeauna, aceasta este o slujbă biblică, apostolică și profetică. Învățăm doar ceea ce prorocii și apostolii au învățat, mergem doar la ceea ce a spus Domnul nostru și credem sută-la-sută așa cum spune Sfânta Scriptură.

Desigur, aceasta nu este pe placul tuturor. Să fim sinceri, noi toți vrem să fim corecți, și dacă mergi la diferite biserici și denominații din diferite religii, fiecare este convins că este corect. Dacă mergi la cele 6 religii principale de pe pământ și îi întrebi: „Este calea voastră, adevărata cale?” Fiecare din ele va răspunde: „Da, calea noastră este adevărata cale”. Creștini, musulmani, iudei, hinduși și budiști, fiecare din ei va spune: „Noi suntem cei corecți”. Dar cum putem noi ști, cum putem fi siguri că noi credem adevăratele scripturi, adevăratul Cuvânt?

Și pentru că am menționat cuvântul „scriptură”, această Scriptură a fost interpretată în mii și mii de feluri; fiecare preot, fiecare predicator, fiecare păstor, chiar și fiecare evanghelist și fiecare personalitate carismatică a interpretat Scriptura în multe feluri.

De aceea, este necesar să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și să facem așa cum citim în Fapte 17.11, unde cei din

Bereea, care aveau o inimă mai aleasă, au cercetat Scripturile în fiecare zi ca să vadă dacă lucrurile care le fuseseră spuse de către apostoli erau în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să facem acest lucru, nu există nicio altă cale. Noi nu ne putem încrede într-un predicator, într-un papă, episcop sau cardinal, nu putem avea încredere în nimeni. Noi ne putem încrede doar în Dumnezeu.

Dacă iei de exemplu un catehism, nu te poți încrede în lucrurile scrise în el, pentru că acolo sunt prezentate învățături ale oamenilor.

Prieteni, inima mea este adânc rănită pentru că întreaga omenire este dusă în rătăcire. Toți vorbesc despre Dumnezeu, toți cred că sunt corecți. Dar ce spune Scriptura?

Prieteni, eu trebuie să spun acest lucru în fiecare predică. Nu ca să-i judec pe alții, ci ca să las Cuvântul lui Dumnezeu să mă judece pe mine și să te judece pe tine. Să luăm Cuvântul lui Dumnezeu ca autoritatea absolută.

Dacă citim, de exemplu, în Efes. 4.5: **„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez”**, atunci trebuie să ne întoarcem la cartea Faptelor, și să începem cu cap. 2, pentru a vedea cum este această singură credință, cine este acest singur Domn și cum a fost făcut acest singur botez. Ne putem întoarce la Matei 28.19, acolo unde Domnul ne-a spus să botezăm „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”. „Tată” nu este un nume – Dumnezeu este Tatăl nostru. „Fiu” nu este un nume, Numele este Domnul Isus Hristos. Prieteni, noi trebuie să înțelegem aceste lucruri.

Mergem apoi în Marcu 16, unde Domnul a spus să mergem în toată lumea și să predicăm Evanghelia, să învățăm toate neamurile și cei ce vor crede să fie botezați, iar cei ce nu vor crede, desigur, nu se vor lăsa botezați.

Prieteni, ne întoarcem la Fapte 2, unde sub ungera Duhului Sfânt a fost ținută prima predică de către omul ales de Dumnezeu, apostolul Petru.

Prieteni, dați-mi voie să accentuez următorul lucru, cu toată dragostea. Prima predică din ziua de Rusalii, când Biserica nou

testamentară a fost adusă la viață de către Dumnezeu însuși, prin revărsarea Duhului Sfânt, această primă predică trebuie să ne fie linia noastră călăuzitoare. Și dacă citim această primă predică, atunci înțelegem că, Cuvântul a pătruns în inima celor ce și-au predat viața Domnului.

Apoi apostolul Petru s-a adresat celor ce au crezut predica sa, mesajul său: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos*”, ca să confirmați că ați primit iertarea păcatelor prin credința în Domnul și Mântuitorul vostru.

Apoi Scriptura spune în v. 41, că cei ce au crezut mesajul său au fost botezați. Cum au fost ei botezați? Prin scufundare în apă *în Numele Domnului Isus Hristos* și apoi au fost scoși de sub apă. Acesta este botezul original.

Dacă mergem la Fapte 8, acolo îl găsim pe Filip predicând în Samaria, și toți cei ce au crezut au fost botezați *în Numele Domnului Isus Hristos*.

Noi trebuie să înțelegem că acum, înaintea revenirii lui Isus Hristos, credincioșii nou testamentari, trebuie să fie aduși înapoi la starea în care s-a aflat Biserica la începutul începutului. Nu poate fi nicio diferență între ceea ce învăț eu astăzi și ceea ce au învățat apostolii acum 2.000 de ani. Nu poate fi nici cea mai mică diferență! În niciun punct! Totul trebuie să fie acum sută-la-sută la fel cu ceea ce a fost atunci. Aceasta pentru că Isus Hristos este același ieri și azi și în veci.

Dacă mergi acum în bisericile din lume, acolo unii stropesc, alții toarnă puțină apă, iar unii nu botează deloc. Există o denominațiune pe care toți o cunosc, în care nu se botează deloc. Ei iau ceea ce a spus apostolul Pavel în epistola către corinteni, 1 Cor. 1.17: „*Hristos nu m-a trimis să botez, ci să propovăduiesc Evanghelia*”. Mai iau apoi și tabloul cu cel ce a murit pe cruce împreună cu Hristos și care a recunoscut pe Domnul, și El i-a spus: „*Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.*”(Luca 23.43). Și din aceste două afirmații ei pretind că: „botezul nu este necesar”.

Dar, prieteni, voi nu muriți în acest moment și voi nici nu sunteți în biserica din Corint. Voi sunteți undeva pe acest pământ și sunteți încă în viață. Și Scriptura vă îndeamnă ca mai întâi să vă predați viața Domnului, să-L primiți pe Hristos ca Mântuitorul vostru personal, să ieșiți din neascultare, să părăsiți propriile voastre căi pentru ca apoi să-L urmați pe Hristos în ascultare și, desigur, lăsându-vă botezați în apă.

Înțelegeți, deci, că Scriptura poate fi greșit interpretată înspre pierzarea noastră, dar Scriptura poate fi și armonios prezentată și înțeleasă spre binecuvântarea noastră. Noi trebuie – un trebuie absolut – să avem descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu prin același Duh Sfânt ca la început.

Ajungem acum la botezul copiilor. Din istoria bisericii – și eu am citit foarte multe despre aceasta – putem aprecia cu destulă certitudine că, prima stropire cu apă a avut loc atunci când Constantin era pe patul de moarte și era gata să-și dea obștescul sfârșit. Atunci cineva s-a gândit că el trebuie botezat; și acea persoană și-a muiat mâna în apă și l-a stropit. Acest lucru ne este relatat în cărțile despre istoria bisericii și de acolo unii oameni au preluat botezul copiilor prin stropirea sau turnarea apei pe capul lor.

Dar acesta nu este nicidecum un botez!! Nu! Botezul trebuie să aibă loc prin scufundare. Chiar și Ioan Botezătorul boteza acolo unde erau multe ape, adică apa era destul de adâncă. Acest lucru poate fi citit în Evanghelia lui Ioan 3.23. Iar Domnul nostru a intrat în Râul Jordan și Ioan L-a botezat. Astfel înțelegem că botezul se face prin scufundare.

Să mergem acum la alte câteva puncte. Revenirea lui Hristos rămâne tema principală. Dar este necesar să-L urmăm pe Domnul pas cu pas, să ne întoarcem la învățăturile originale și la căile de la început ale lui Dumnezeu.

Dacă mergem la 1 Tim. 1.1 și 2, apostolul Pavel se prezintă în felul următor: **„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, Nădejdea noastră, către Timotei, adevăratul meu copil în credință:**

har, îndurare și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Hristos Isus, Domnul nostru!”

Prieteni, aici accentul este pus pe „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos*”. Nu un om al bisericii, ci un om al lui Dumnezeu. Nu ales ca episcop în vreun consiliu, ci un bărbat care a avut o trimitere directă, o trăire și o chemare supranaturală de la Domnul însuși.

De fapt, prieteni, acesta este punctul necesar pentru o slujbă. Mai întâi, o chemare, apoi o așezare conform Scripturii și apoi, desigur, o trimitere care însoțește întotdeauna o chemare.

Prieteni, eu trebuie să împărtășesc aceste lucruri cu voi, căci altfel nu voi putea sta în fața Domnului meu în ziua judecării.

Dacă privim în Vechiul și Noul Testament, putem înțelege că au fost oameni în diferite vremi, care au primit o trimitere direct din gura Domnului. Ne aducem aminte de Noe, ne aducem aminte de Avraam, Moise, proroci. Și apoi, îl vedem pe Ioan Botezătorul care a avut o slujbă deosebită, o însărcinare deosebită făcând podul de la Vechiul la Noul Testament. În Luca 16.16 este scris: ***„Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește; și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală”***. În legătură cu acest verset este și Ioan 1.17: ***„căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos”***.

Noi trebuie să ne dăm seama că trăim în vremea când revenirea lui Hristos este foarte aproape. Și de aceea, eu trebuie să împărtășesc cu voi aceste lucruri, fie că le credeți sau nu. Dar eu trebuie să fiu liber față de cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu din gura mea. Aș dori ca voi să vă rugați și să luați aminte la Cuvântul făgăduit pentru această zi. Eu m-am referit la acest Cuvânt; voi cunoașteți Scripturile. Dumnezeu a dat o făgăduință în Mal. 4.5 și 6: ***„Vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte să vină ziua Domnului cea mare și înfricoșată”***. Apoi în Matei 17.11, Domnul nostru a confirmat această făgăduință și anume că ***„Ilie va veni mai întâi ca să așeze din nou toate lucrurile”***.

Așa cum știți, Dumnezeu vorbește în pilde, Dumnezeu vorbește în așa fel încât niciodată nu vei putea crede decât dacă îți este

descoperit prin Duhul Sfânt. Tot ceea ce spune Dumnezeu, este descoperit și în același timp rămâne ascuns. Aceste două lucruri vor fi totdeauna prezente. De aceea, oamenii au nevoie de descoperire, de călăuzirea, de inspirația Duhului Sfânt.

Dacă mergem în Matei 17 și citim mai departe din v. 11, acolo Domnul nostru a vorbit despre două lucruri. Despre o slujbă care va avea loc în viitor, a lui Ilie care va veni. Și referindu-se la slujba lui Ioan Botezătorul, El spune că *„Ilie a și venit și ei nu au știut”*.

Și dacă mergem la Marcu 9 și citim începând de la v. 12, avem același lucru, cu excepția că aici Domnul nostru vorbește despre slujba lui Ilie care va veni înaintea zilei Domnului, iar apoi El vorbește despre Ilie din Vechiul Testament care și-a avut slujba în vremea lui. Voi trebuie să citiți fiecare verset cu rugăciune!

Și apoi, dacă mergeți la Ioan 1, de la v. 17, acolo unde Ioan Botezătorul a fost întrebat: *„Ești tu prorocul?”* Și el a răspuns: *„Nu”*. *„Ești tu Hristosul?”* El a zis: *„Nu”*. *„Ești tu Ilie?”* Și el a zis din nou: *„Nu, nu sunt”*. Și cum cei ce au venit să întrebe aveau nevoie de un răspuns, ei au pus întrebarea: *„Dar atunci cine ești tu, ca să putem răspunde celor ce ne-au trimis”*. Și atunci, în v. 23, Ioan spune: *„Eu sunt glasul celui ce strigă în pustiu”*.

Deci, noi trebuie să punem împreună toate aceste texte care vorbesc despre același subiect. Tu nu ai voie să iei doar un verset. Trebuie să mergi la următorul verset și apoi la următorul, ca să ai deplina înțelegere și descoperirea lucrurilor despre care este vorba.

Așa că noi ne dăm seama că trebuie să existe o slujbă profetică trimisă de Dumnezeu înaintea revenirii lui Hristos. Aș putea merge la multe texte din Scriptură – și o vom face în predicile următoare – și să vă arăt din Sfânta Scriptură făgăduințele care au fost date și apoi împlinirea lor.

Când am aflat despre slujba lui William Branham, în 1955 trebuie să recunosc că am văzut cu ochii mei întâmplându-se aceleași lucruri cu cele scrise în Biblie. Am văzut la lucru slujba profetică și apostolică, L-am văzut pe Isus Hristos ca același ieri, azi și în veci. Nu erau doar cuvintele din Evrei 13.8 scrise pe bannerul de deasupra

amvonului, ci eu am văzut oameni orbi din naștere care și-au primit vederea într-o clipă. Am văzut cartea Faptelor repetându-se sub ochii mei, am văzut slujba pe care Hristos a avut-o atunci când umbla pe pământ. Am văzut această slujbă nu doar o dată, într-o zi, ci de-a lungul întregii săptămâni. Și apoi am văzut-o din nou în anul 1958.

Prieteni, din acel timp eu a trebuit să mă întreb pe mine însumi, atunci când am văzut o asemenea confirmare divină, știind că niciun om de pe pământ nu poate face asemenea lucruri pe care le-am văzut, decât dacă Dumnezeu este cu el, și Domnul să le facă.

Prieteni, apoi eu am aflat că acest bărbat era un om deosebit care avea vedenii, iar de la vârsta de 7 ani a auzit vocea Domnului. În iunie 1933, după prima lui campanie de evanghelizare, a botezat aproape 300 de oameni în Râul Ohio. Și când era pe cale să boteze a 17-a persoană, el a auzit un glas spunându-i: „Privește în sus!” Și a doua oară, mai poruncitor: „Privește în sus!” Și când s-a uitat în sus a văzut o lumină strălucitoare, și din acea lumină supranaturală i-au fost spuse următoarele cuvinte: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergă prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

În aprilie 1966 am întâlnit persoane care fuseseră prezente acolo, în iunie 1933.

Prieteni, eu menționez aceste lucruri, cu un scop: ca sângele vostru să nu fie pe mâinile mele. Eu trebuie să le spun, chiar dacă sunt criticat. Eu nu mă închin unui om, ci eu mă închin lui Dumnezeu în Duh și în adevăr. Dar eu nu voi îndrăzni să trec pe lângă ceea ce Dumnezeu a făcut și încă o face în timpul meu. Dacă voi vreți să treceți pe lângă ceea ce Dumnezeu a dat, este treaba voastră. Eu nu o voi face! Noi trebuie să recunoaștem ziua în care trăim, să recunoaștem făgăduințele, mesajul, noi trebuie să cunoaștem calea lui Dumnezeu cu poporul Lui din acest timp. Noi nu putem continua să mergem pe propriile noastre căi.

Prieteni, eu trebuie să fiu cinstit față de voi, cu toată sinceritatea. Acesta este timpul lui Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu ca să fim aduși înapoi la voia lui Dumnezeu, înapoi la

Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la învățăturile originale ale Cuvântului lui Dumnezeu. Totul trebuie reaşezat în rânduiala divină cu noi și, desigur, conform Scripturii.

Fie ca binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să fie cu voi. Fie ca voi să vă dați seama de timpul în care trăiți și să recunoașteți ce face Dumnezeu în acest timp.

Binecuvântările celui Atotputernic vor fi cu voi dacă voi sunteți gata să vă supuneți și să-L urmați pe Domnul în conformitate cu Cuvântul Lui.

Vă rog, mi-ar face plăcere să primesc vești de la voi – puteți scrie pe adresele care vor fi afișate la sfârșit. Vă rog din nou: cercetați Scripturile, rugați-vă și primiți răspunsul pentru voi înșivă de la Dumnezeu prin sfântul Lui Cuvânt, în Numele sfânt al lui Isus! Amin.